

I. RÁKÓCZY GYÖRGY BELEAVATKOZÁSA A 30 ÉVES HÁBORÚBA.

(Második közlemény.)

V.

A Kemény visszavonulása nyomán kigyuló új ellenoffenzívára való tekintettel kapkodott a fejedelem annyira az új tárgyalások felvételének a fonala után. Sőt azt is megselekedte, hogy Bisterfelddel a francia király velencei ágensére ráizentetett, ha az ígért summa okt. 20-ára nem lesz a portán, nem ő lesz az oka, ha megbékél a római császárral. S a mint a kassai «gyűlés» «elbomlott», bár a svécziai koronától és generáltól biztató levelet kapott aug. 16-án este, mégis lehúzódt Tokajra 19-én, a honnan szakadatlanul sürgeti György fiát, hogy a vármegyéket jó hadi-készülettel küldje ki, továbbá a székely és szász gyalogságot is indítsa útnak.

Közben Puchaim egyfolytában szorítja hátra a Garam-völgyétől az Ipolyig Kemény seregét, a mely aug. 24-én már Füleknél motoz. Ha hozzá vesszük ehhez a nagy nekilóduláshoz azt is, hogy Csíkból a legriasztóbb hírek keringenek a porta ravaszkodásával kapcsolatban Lupuj készülődéseiről és a szebeni polgármester kolomposága alatt a szászok forrongásáról, a melynek a szemmel-tartására Sebesi Miklós megy be, nem csodálkozhatunk, hogy Rákóczy levert, kedvetlen és lobbanékony. Ingerült lelkiállapota annyira fokozódik, hogy ráförmed fiára, miért nem kutatja ki, mi e hirekben a valóság és mi a tódítás. Rákóczy Györgytől nagy vigyázatlanság, írja Tokajból aug. 24-én a fejedelemasszonynak, hogy igaz, hű kémeket egynéhány rendbelit mind Drinápoly,